

à patre primùm acquirente, non privaretur feudo isto novo non hæditario, saltem ex dispositione *d. cap. 1. de quo Molin. ubi proximè, Valasc. quest. 45. Clar. dict. 2. Feudum, quest. 74.* Ratio horum manifesta est cum *dict. cap. 1. de repudiatione loquatur, quæ locum habere nequit, nisi in eo, qui si velit, acquirere valet ex testamento, vel ab intestato hæreditatem, l. nolle 4. l. is potest 18. ff. de acquirend. hæredit.* Quod adeo verum existimo, ut quamvis filius à paterna hæreditate ex facto patris remotus eam repudiet, feudum ex providentia & pacto avitum posset capere, quoniam talis repudiatio nullius momenti est; *l. is qui hæres 13. ff. eod.* & quod de jure non fortitur effectum, nullum præstat impedimentum, *c. non præstat 52. de reg. jur. in 6.* Nec imputandum est filio exhæredato, aut non instituto, cur adversus patris testamentum non venerit, propter quod potius laude, quam pœna dignus est: quæ facilius procedunt, si filius non mala mente exhæredetur, juxta *l. multi non nota 18. ff. de lib. & posthum.* nam non nocebit quoad emphyteusim, vel feudum ex pacto & providentia, quamvis exhæredato fiat à primo acquirente, qui posset liberis præjudicare, argument. *l. si patronus testamento 12. §. Si quis non mala, l. Paulus 47. ff. de bon. libertor.*

Verf. Tertio deducitur.

71 Ad feudum concessum alicui, ejusque hæredibus, nullus admitti potest, qui hæres non sit; est etenim simpliciter hæditarium, ut probavimus *sup. n. 53.* Quicquid teneant aliqui laudati à Valasc. *quest. 44. num. 11.* & à Cald. *quest. 22. num. 28.* quibus placet esse ex pacto & providentia. Sed adhuc admisso, quod sit hæditarium, prout verum est; conclusioni opponitur communis opinio, de qua *sup. n. 62.* quæ habet, *d. c. 1.* procedere in feudo hæditario, atque ita distinguendum est inter filium, & agnatum juxta illud; quod tamen non aridet. An autem ad obtinendum feudum hæditarium, necessarium sit, quod succedatur ultimo possessori; vel sufficiat, hæredem existere primo feudatario ostendimus, *n. 60. & 61.*

Verf. Quarto, præmissis diligenter.

72 Licet feudum hæditarium non censetur, eo quod aliquando repudiantem repellat, & aditionem postulet, ut *D. Covar. docet præsentis:* tamen illud hæditarium erit, in quod nullus succedere valet, qui hæres non existat. Videas Valasc. *q. 43. n. 1. & quest. 44. n. 5.* Cald. *ubi proximè, n. 31.* Molin. *disp. 472. n. 5.* Vazq. *sup. Clar. d. q. 9. n. 3.* & tradita *sup. num. 59.*

73 Pro cuius conclusionis enucleatione observandum est ex hucusque traditis, quod *D. Covar.* loquitur juxta dispositionem *c. 1. an agnat. vel fil.* ubi secundum suam opinionem agitur de feudo ex pacto & providentia, & non requiritur præcisè, ut filius sit hæres, sed quod cum possit paternam hæreditatem capere, eam non omitat, ut diximus *sup. n. 70.* quare rectè ait non esse feudum hæditarium, ad quod repudians hæreditatem pervenire prohibetur, nisi aliunde sit tale.

Verf. Quinto deducitur.

74 Feudum simpliciter acceptum absque hæredum, aut liberorum mentione, hæditarium non esse, sed ex pacto & providentia, firmant Clar. *sup. num. 6.* Vazq. *ubi proximè, Trentacinq. d. resolut. 2. n. 4. verf. Si verò vellemus, Molin. dispur. 473. n. 2.* de quo *sup. n. 56.* licet contra sentiant non pauci, ut dictum est *sup. n. 68.*

75 Emphyteusis itidem Ecclesiastica sic data, hæditaria non est, imò repudiata patris hæreditate, defertur; secus secularis, ut probavimus *sup. c. proxim. n. 2.* Undè nota inter hæres esse discrimen: Feudum defertur liberis ultimi possessoris etiam non hæredibus, modò patris hæreditatem non repudient; Emphyteusis Ecclesiastica ad descendentes repudiantes hæreditatem paternam transit; Secularis omnino requirit, quod successor sit hæres.

76 Idem juris erit quoad feudum, & emphyteusim Ecclesiasticam concessam pro Caio, & suis; non est enim hæditaria, sed ex providentia, Valasc. *disp. 44. num. 15.* Molin.

disp. 473. n. 7. & alij apud Cald. *q. 24. n. 40.* à quibus immeritò deviat Pinell. *sup. n. 90.* Sed si emphyteusis detur à privato, adhuc erit ex pacto & providentia, quoniam intelligitur de descendentes; Molin. *ubi proximè.*

Verf. Sexto, hinc inferitur.

Supponendum est, quod feudum concessum pro hæditibus masculis, solum descendentes convenit, qui hæredes sunt, Molin. *sup. n. 5.* Sord. *decis. 322. num. 77.* Cald. *quest. 24. num. 37.* Thom. Marin. *de gener. feudor. lib. 1. tit. 5. num. 12.* Valasc. *sup. num. 13.* Afflict. *decis. 240. num. 9.* Clar. *num. 9.* Menoch. *conf. 464. num. 29.* & *conf. 498. num. 5.* Cyriac. plures referens, *tom. 1. controverf. 4. num. 77.* atque ita hæditarium mixtum esse; notant Molin. Valasc. Clar. Cyriac. *ubi proximè.* Unde licet Rubi argumentatio congrua non sit, conclusio tamen vera est, quam approbavit *D. Covar. sup. n. 3. verf. Idem omnino, ad fin. & ira est tenendum;* quamvis feudum istud, ex pacto & providentia simpliciter, existimant Pinell. *d. part. 3. n. 88.* Nicol. Bellon. *conf. 33. n. 2.* ubi communem dicit, Paris. *conf. 65. n. 7. lib. 3.* qui alios refert, Ceval. *commun. tom. 2. q. 787. n. 28.*

Verf. Septimo, constat.

Ad hæc videas tradita *sup. n. 3. 42.* ubi diximus, emphyteusim simpliciter concessam, si sit Ecclesiæ, ad liberos etiam non hæredes pertinere, item secularem non hæditariam, ut pro liberis datam, eis deferri, licet hæreditatem paternam non adeant; & *n. 63.* asseruimus filium removeri à feudo ex pacto & providentia, si hæreditatem patris repudiet. Ex quibus locis, differentia, de qua hic *D. Covar.* apertè colligitur, & in specie eam notant Pinell. *d. part. 3. n. 85.* Cald. *q. 22. n. 22.* Vazq. *d. dub. 18. verf. Sed videndum, Molin. disp. 472. n. 7.* Valasc. *n. 4. cum seqq.* qui quoad secularem emphyteusim, adversum *D. Covar.* sentire videtur.

Ibi: Quando autem dicatur emphyteusis hæditaria.

Vide *sup. num. 54. & 59.*

Verf. Octavo inferitur.

Succedens in feudum, aut emphyteusim non hæditariam, simulque adiens patris feudatarij hæreditatem, sive ei se immiscens cum inventarij beneficio, non magis tenetur ex feudo, vel emphyteusi, creditoribus hæditariis satisfacere, quàm ex suis propriis bonis, atque ita solum intra vires hæditatis extra feudum poterit conveniri, juxta *l. fin. c. de jur. deliberand.* Molin. *disp. 477. n. 5.* Vazq. *d. dub. 18. n. 64.* Gamma *Lusitan. decis. 5.* Trentacinq. *sup. 4. verf. Si verò teneret, Cald. q. 24. n. 80.* Camerar. *in repetit. d. c. 1. q. 8. n. 77.* an agnat. vel fil. Mynsinger. *decis. Camer. Imperial. cent. 3. q. 67.* Clar. *d. §. Feudum, quest. 43. n. 2.* Valasc. *quest. 43. num. 5.* Sed si inventarium non fecerit ex feudo, vel emphyteusi, solvere compelleretur defuncti creditoribus hæres, quemadmodum ex bonis propriis, prout constitutum est in *d. l. fin. §. Cum igitur.* Ita Trentacinq. *n. 5.* ubi alij. At si hæditaria sint, inventarium non prodest, ne hæres debita ultimi possessoris, cujus hæreditatem adivit, solvat; Tondut. *d. c. 86. n. 12.* Mant. *de tacit. & ambig. convent. lib. 23. tit. 9. n. 16.* Franch. *decis. 704.*

Sed principalis conclusio limitatur, si æs alienum factum 80 sit ratione ipsius feudi, quia id omnino hæres debet solvere, Trentacinq. *n. 9.*

Limitatur etiam, si pecunia defuncti emphyteusis, aut 81 feudum comparatum fuerit, aut si in eo melioramenta fecerit ille, nam usque ad valorem, vel pretium hæres in illud succedens tenebitur, quamvis conficiat inventarium, Molin. *sup. Gamma n. 4.*

Dubitatur autem an locus sit supra traditæ conclusioni, 82 si feudum sit hæditarium mixtè, veluti si pro filijs, seu liberis hæredibus accipiatur? Dabitationem movet, quod quatenus hæditarium est, tenetur hæres creditoribus, et si fecerit inventarium, Molin. *disp. 477. num. 5.* Trentacinq. *num. 4. verf. Si verò tenere, & alij laudati sup. num. 79.* & quatenus

quatenus est ex pacto & providentia, non cogitur æs alienum à defuncto contractum solvere, ut *ibidem* dictum est. Respondet Molin. *d. n. 5.* quod confectio inventarii non prodest hæredi, quominus ex feudo mixto debitis antecessoris sit astrictus, Moveretur, quoniam illud ut hæres capit, & quæ jure hæditario capiuntur, non servantur illa per inventarium, sed ea tantum, quæ aliunde proveniunt; quod senserat Cald. *sup. d. n. 80.* ubi nonnullos refert. Sed melius, ni fallor, adversum eos opinantur Clar. *d. q. 43. in fin.* Trentacinq. *d. verf. Si verò, in fine,* qui resolvunt hæredem non magis in mixta; quàm in emphyteusi ex pacto & providentia simpliciter astringi. Ratio est, quoniam cum duplici jure deferatur illa, sanguinis videlicet, & hæditario, causa naturalis debet prævalere accidentali; *l. qui habet 3. ff. de tutel. & dixi cum alijs sup. lib. 1. c. 3. n. 16.* atque ita judicandum est, magis obvenire jure sanguinis, quam hæditario, ut, confecto inventario, illibata servetur. Undè satisfit Molinæ fundamento, negando, quod emphyteusis mixta, vel feudum capiatur jure hæditario absolute; nam etsi requiratur, quod descendens hæres existat; tamen principaliter tanquam conjunctus percipit, & quæ nendum jure hæditario solo, sed etiam alio potentiore obveniunt hæredi, per confectioem inventarii reservantur ab oneribus hæditariis; cui mirè convenienti verba hæc, quæ ex Paulo refert Papinian. *in l. si filius 42. verf. Paulus notat ff. de bon. libertor. Et, qui alio jure venit, quam eo, quod amiserit, non nocet id, quod perdidit, sed prodest id, quod habet.* Licet enim filius adeundo hæreditatem nequeat se à creditoribus tueri, ne ex feudo solvere teneatur (quia jus hoc per aditionem amisit tanquam hæres,) tamen bene se tueri valebit ut cognatus; & sic non nocebit illi jus, quod perdidit ut hæres; sed prodest id, quod habet ut descendens.

Ibi: Eadem ratione filius.

83 Adiens hæreditatem filius cum inventarij beneficio, non prohibetur revocare alienationem feudi non hæditarii à patre, cui succedit, in sui præjudicium factam, Trentacinq. *d. tit. de feud. resolut. 3. n. 8. & n. 12. verf. Hæc conclusio, cum seq. Pinell. in l. 1. part. 3. n. 81. 93. C. de bon. matern. Cald. q. 24. n. 21. Deci. conf. 185. n. 14. Clar. sup. q. 42. n. 14. Jal. conf. 56. col. 6. Valasc. q. 49. n. 4. Menoch. conf. 89. n. 107. Afflict. decis. 112. n. 2. Zali. in epitom. feudor. part. 9. de alienat. feud. n. 28.* Quod pariter de emphyteusi intelligas.

84 Quid si feudum, vel emphyteusis mixta sit? idem cum Clar. *ubi proximè, Trentacinq. n. 7.* dicendum est. Quicquid tenuerit Molin. *disp. 478. n. 12.* Quod ex dictis *sup. n. 82.* comprobatur.

85 Notat circa hæc Molin. *ubi proximè, n. 11.* quod filius hæres, licet conficiat inventarium, nequit revocare feudum ex providentia alienatum per patrem, si tantum percipiat ex paternis bonis ultra legitimam, quantum feudum valet. Undè si mille ex hæreditate capiat præter legitimam, & feudum mille & quingenta æstimetur, quoad quingenta duntaxat agere contra possessorem permittitur, alioquin ejus legitima gravaretur.

Ibi: At in feudo hæditario secus erit dicendum.

86 Filius hæres patris, etiam cum beneficio inventarii, prohibetur contravenire alienationi feudi, vel emphyteusis hæditariæ per illum factæ, Valasc. *ubi proximè, Trentacinq. sup. num. 7. verf. In hoc primo casu, cum seqq. & n. 12. verf. Hæc conclusio, Cald. q. 24. num. 20. Clar. d. num. 14. Tondut. num. 13. Capriol. in tract. de succ. ab intest. in protor. a. num. 72. Gratian. discept. cap. 5. 11. num. 17. 18. & alii communiter, quamquam aliquibus contrarium placeat, ut videre licet apud Trentacinq. *d. n. 7.* & Clar. *ubi proximè.**

Ibi: Modo emphyteusis, etiam hæditaria.

87 Limitatur proxima conclusio, quando alienatio fit in eos, qui non possunt in feudum, vel emphyteusim succedere secundum eorum naturam, aut legem conventionis, & investituræ; veluti si feudum simpliciter acceptum transferretur ad extraneos, vel emphyteusis pro liberis accepta

in illum, qui ex descendentes non sit, alienaretur; quoniam tunc filius etiam feudum hæditarium alienatum per parentem, cujus successorem amplexus est, vindicabitur Valasc. *sup. n. 5. Pinell. n. 96. Cald. n. 23.* & alij communiter. Sed hæc communis limitatio displicet Molin. *disp. 478. n. 9.* eo quod filio hæredi non sit majus præjudicium ex alienatione in prohibitos succedere, quàm in comprehensos in investitura, cum utroque modo pariter careat emphyteusi, vel feudo, sed solum domino in hoc detrimentum inferitur, qui impedire, aut revocare poterit alienationem factam in eos, qui non sunt de numero comprehensorum, & cum istud jus Tertii sit, à filio allegari non permittitur, ut feudum sibi vindicaret, argument. *l. loci corpus 4. §. compet. si servit. vendic.* ubi notatur: Quæ sanè ratio plurimum urget contra Communionem.

Verf. Nono, ab eadem radice procedit.

88 Feudum, & emphyteusis hæditaria pro hæditariis portionibus inter hæredes dividi debet, Molin. *disp. 477. n. 1.* Bald. *in authent. si quas ruinas, C. de Sacrosanct. Eccles. & in l. liberti. 10. col. 6. C. de oper. libertor.* Valasc. *q. 43. n. 5.* Cald. *quest. 24. n. 13.* Greg. Lop. *in l. 28. glof. 5. col. 2. verf. Sed quid si filii, tit. 8. part. 5.* An representationi in feudo, vel emphyteusi, sit locus? docet *D. Covar. practic. cap. 38. n. 13.* Salced. *de represent. lib. 3. cap. 17. 18.* Sed si fuerint non hæditaria, ex pacto & providentia, vel mixta, pro virili inter successores distribuuntur; Valasc. Molin. Cald. *ubi proximè, Socin. Jun. conf. 72. n. 3. lib. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 36. n. 108.* Merlin. *de Legitim. lib. 1. tit. 2. quest. 19. n. 9.* Gregor. Lop. *ubi proximè, et si quoad mixta, aliud sentire videatur.*

Verf. Decimo, ex hujus questionis resolutione.

89 Emphyteusis, & feudum alicui pro se, ac hæredibus, & successoribus concessa, hæditaria sunt, quamquam illi duntaxat hæredes admittantur, qui juxta naturam feudi, vel emphyteusis possunt succedere. Unde si fuerit feudum, aut emphyteusis Ecclesiastica, liberi tantum hæredes admittuntur, atque ita sunt hæditaria mixtè, Molin. *disp. 472. num. 5. 6. & disp. 473. num. 8.* Cald. *quest. 23. n. 23. 24.* Quod si secularis fuerit emphyteusis cum omnes hæredes saltem universales comprehensim in investitura censentur, erit simpliciter hæditaria, Cald. *n. 23.* Molin. *disp. 472. n. 4. & disp. 473. n. 8.* Nota verò quod dubitatur, utrum emphyteusis Ecclesiastica sub præmissa forma concessa, transeat ad hæredes extraneos propter geminationem verborum; de quo Cald. *quest. 23. a. num. 52.* & affirmativam sententiam probat *num. 53.* si post verba illa adjiciatur, *In perpetuum.* Sed à prædictis recedendum non est, quibus commune interpretum placitum suffragatur.

Ad Num. 5.

Institutus in certa re, si sit ex numero comprehensorum 90 in investitura, capit feudum, & emphyteusim non hæditariam, Molin. *disp. 477. num. 3.* Clar. *d. §. Emphyteusis, quest. 38.* Vazq. *d. dub. 8. num. 64.* Valasc. *quest. 41. n. 9. verf. Verum ut ad jus.* Etsi concurrat cum hæredem universali, etiam vocato, pro virili portione succedit, Clar. *§. Feudum, questio. 86.*

Ibi: At si feudum hæditarium sit.

91 Si feudum, & emphyteusis Ecclesiastica; vel secularis, fuerint hæditaria, institutus in re certa, quamvis ex vocatorum numero sit, à successione repellitur, modò alius hæres universalis existat; quod utique in hæditariis mixtè dicendum est, Greg. Lop. Molin. *ubi proximè, Clar. d. quest. 38. Vazq. sup. Cald. quest. 24. num. 6.* ubi plures; Valasc. *sup. Roland. conf. 23. num. 46. 47. lib. 1. Peralt. in rubric. ff. de heredib. inst. num. 167. in fine, Vivian. in pract. jur. pat. lib. 4. cap. 2. num. 53.* Quicquid in contrarium responderint aliqui, quos recenset Cald. *n. 7.*

Sed si filius in Legitima instituitur, poterit emphyteusim,

si, aut feudum hereditarium capere, etiam dato cohæred...

Ibi: Modus alius, qui habere eam possit.

93 Docet his verbis D. Covar. quod si filius institutus foret...

Ibi: Quia constat, institutum in re certa.

94 Cum ad succedendum in feudum hereditarium, vel emphyteusim...

95 Est animadvertendum, quod licet institutus in re certa...

vers. 305. num. 1. cum segg. Menoch. d. remed. 4. num. 116. 117.

Idem juris erit, quando potest, vel plures instituuntur ex re...

Ad Num. 6.

Jus patronatus, quod in Ecclesia habetur, triplex agnoscitur...

Ibi: Jus patronatus Ecclesiasticum ex sua natura.

Jus patronatus prædictum sua natura hereditarium est, ita ut...

Hinc inferitur, quod si dubitetur, an jus patronatus hereditarium...

Imò si jus patronatus acquisitum sit pro liberis, sitque familiare...

Ad num. 7.

Jus patronatus, nisi fuerit simpliciter gentilitium, filius non capit...

Lotter. n. 46. Vazq. ubi proximè, Greg. Lop. dict. glos. 4. Argel. num. 5.

Verf. Hinc evidenter apparet.

102 Similiter præfatum jus patronatus, quod gentilitium non fuerit...

Ibi: Qui in emphyteusi hereditaria responderunt.

De hoc sup. num. 92.

Verf. Tertio, si proximè dicta.

103 Ad hæc videas, quæ diximus sup. n. 42. cum seg. ubi de emphyteusi...

Ad Num. 8.

104 Huc spectant tradita sup. lib. I. cap. 13. a num. 10. Vendita hereditate...

105 Quod cum Lotterio, & aliis intelligas, etiam si nihil de jure patronatus...

Ibi: Caterum Paulus Eleazarus.

106 At adversus principalem proximam conclusionem, jus patronatus Ecclesiæ...

ad emptorem pervenire non posse, sentiunt Costa in cap. si pater...

Ibi: Quibus & alia ratio accedit.

Est apud interpretes controversum, ut testatur Lotter. d. lib. 2. quæst. 11. num. 29.

Ibi: Cum Romanus in d. l. si patroni.

Sed partem affirmativam à Comuni recedentes cum Romano tenentur...

Hæc quidem quæstio potius facti, quam juris esse videtur, quia cum universitate...

Verf. His verò rationibus.

Præter rationes adductas per D. Covar. sup. num. 8. pro opinione Eleazari...